

Ante el "Día de las Fuerzas Armadas"

A los trabajadores y trabajadoras. Al pueblo de Catalunya

La celebración de demostraciones militares no es una novedad para ningún país ni para ningún ejército. Sin embargo, ni todos los países ni todos los ejércitos son iguales a pesar de la identidad de sus funciones, y, por tanto, los motivos de la celebración son variados.

En los regímenes de dictadura militar, como era el caso del Estado español hace unos años, se trataba del "día de la Victoria" de "conmemorar" el aplastamiento de las libertades, de las organizaciones obreras y de los derechos nacionales de Catalunya y Euskadi por un ejército fascista. En los regímenes democráticos, se trata normalmente de celebrar la conquista histórica de las libertades democráticas o de la independencia nacional.

Inevitablemente, los motivos de la instauración del "día de las Fuerzas Armadas" en el Estado español, están marcados por las, digamos, peculiaridades de origen de la democracia presente; su objetivo formal es el homenaje del ejército al pueblo a quien sirve defendiendo la Constitución, como no se cansa de repetir la machacona campaña previa orquestada por los medios de difusión del Estado; sin embargo, a todas luces el objetivo real es otro desde hace cuatro años: mostrar el agraciamiento de los artífices de la Reforma y el consenso a los Jefes de las Fuerzas Armadas por tolerar, aún sin gran entusiasmo un cierto régimen de libertades.

Este año sin embargo la cosa se ha complicado. Primero fue el 23 F, en el que participaron seguramente algunos de los tanques que desfilarán por la Diagonal, y posiblemente algunos de los guardias civiles que marcharán gallardamente. Después ha sido el asalto al Banco Central el que ha inaugurado marcialmente las celebraciones de este "día de las Fuerzas Armadas".

En efecto, el 23 F, presente en la memoria de todos ha puesto en evidencia lo que el senador del PSOE Duarte Cerdán decía hace pocos días: "hemos heredado de la dictadura un ejército golpista que ha estado durante años abusando del poder depositado en sus manos". A pesar de todos los intentos de esconder la implicación de gran cantidad de jefes militares en el intento de golpe de Estado so pretexto de no confundir a los golpistas con las FAS; a pesar de la política parlamentaria de aceptar el chantaje golpista recordando las libertades en lugar de depurar del ejército a los elementos fascistas, esta es la realidad, y el objetivo del "día de las FAS" sigue siendo el mismo: ocultar las responsabilidades y la existencia de golpistas en todos los estamentos militares y demostrar la voluntad de aceptar todos sus chantajes. Con ello, no se hace otra cosa que favorecer las posiciones golpistas, y por tanto nuevas intentonas.

Con este objetivo, disfrazado de "acerca el pueblo a las FAS", los partidos obreros mayoritarios, PSUC y PSC y las instituciones que controlan, han llamado a la población a asistir organizadamente al desfile y a expresar su solidaridad con el ejército.

Sin embargo, es evidente que los trabajadores no podemos ir al desfile a otra cosa que a contemplar con miedo la fuerza militar que un día puede volverse contra nosotros; por supuesto, nadie podrá exigir el castigo a los golpistas, ni poner la bandera al mismo nivel que la rojigualda, ni exigir que cese la intervención militar en Euskadi, ni insinuar que quizás sería conveniente un referéndum antes de que UCD y los jefes militares decidieran entrar en la OTAN.

El desfile no es un acto popular y ni la curiosidad ni la voluntad de evitar provocaciones justifica una asistencia que será utilizada para refrendar una política contraria a nuestros intereses.

Nosotros, queremos acercar el ejército a la población, porque cualquier ejército que no sea controlado directamente y hasta el último detalle por el pueblo puede en un momento u otro volverse contra él, pero ese acercamiento no consiste en la simple contemplación, sino en expulsar del mando y castigar a fascistas y golpistas, los más alejados de la voluntad popular y también en exigir las libertades democráticas para los hijos de la población vestidos de uniforme: que los soldados conecten con el pueblo en momentos de peligro para la libertad, en lugar de acuartelarlos. Derechos de sindicación, libertad de expresión, reunión y manifestación públicas para los soldados, y, para acercarlos aún más a la población, que los soldados hagan la "mili" en su lugar de origen, cerca de su familia y sus compañeros-as de trabajo.

Esta es la auténtica forma de acercar el ejército a los intereses populares y de liquidar el golpismo: exactamente lo contrario de lo que hacen los parlamentarios.

Por todo ello, la LCR llama a los trabajadores-as y al pueblo a NO ASISTIR A LOS ACTOS DEL DIA DE LAS FUERZAS ARMADAS, a estar atentos y contraponerse a la provocación de las bandas fascistas, borrando sus pintadas y evitando toda agresión, hechos que sin duda se darán en ocasión de los actos militares.

Igualmente, llamamos a continuar la lucha por la depuración de golpistas del ejército y el castigo a los culpables del 23 F, la investigación a fondo y la depuración de responsabilidades por los hechos del 23 M, así como la exigencia de derechos para los soldados en las manifestaciones del próximo martes 2 de junio.

**TODA LA VERDAD SOBRE EL 23 M
CONTRA EL GOLPISMO
CONTRA LA ENTRADA EN LA OTAN
DERECHOS PARA LOS SOLDADOS**

**¡NO ASISTAMOS AL
DEFILE DEL 31 DE MAYO!
¡TODOS A LA MANIFESTACION
DEL 2 DE JUNIO!**

Comité Executiu Nacional de la
Lliga Comunista Revolucionària (IV Internacional)
25-5-81

Devant del "Dia de las Fuerzas Armadas"

Als treballadors i treballadores. Al poble de Catalunya

La celebració de demostracions militars no es una novetat per cap país ni per cap exercit. Però ni tots els països ni tots els exèrcits són iguals malgrat la identitat de les seves funcions i, per això, els motius de la celebració són variats.

En els règims de dictadura militar, com era el cas de l'Estat espanyol fa uns anys, es tractava del "Dia de la Victoria" de "commemorar" l'esclafament de les llibertats, de les organitzacions obreres i dels drets nacionals de Catalunya i d'Euskadi per un exèrcit feixista. En els règims democràtics, es tracte normalment de celebrar la conquesta històrica de les llibertats democràtiques o de l'independència nacional.

Inevitablement, els motius de la instauració del "dia de las Fuerzas Armadas" en l'Estat espanyol, estan marcats per les peculiaritats d'origen de la democràcia present; el seu objectiu formal es l'homenatge de l'Exèrcit al poble al que serveix defensant la Constitució, com no es cansa de repetir la campanya previa orquestrada pels medis de difusió de l'Estat. Però de manera evident, l'objectiu real es un altre des de fa 4 anys: demostrar l'agraiment dels autors de la Reforma i el consens als caps de les Forces Armades per tolerar, sense massa entusiasme, un cert règim de llibertats.

Aquest any però la cosa s'ha complicat. Primer va ser el 23 F, en el que varen participar segurament alguns dels tancs que desfilaran per la Diagonal i possiblement alguns dels guardies civils que marxaran amb gallardia. Després ha estat l'assalt al Banc Central el que ha inaugurar marcialment les celebracions d'aquest "dia de les FFAA".

En efecte, el 23F, present en la memòria de tots ha posat en evidència el que el senador del PSOE Duarte Cerdán deia fa pocs dies: "Hem heretat de la dictadura un exèrcit colpista que ha abusat durant anys del poder dipositat en les seves mans". Malgrat tots els intents d'amagar les implicacions de caps militars en l'intent de cop d'estat amb el pretext de no confondre els colpistes amb les FAS; malgrat la política parlamentaria d'acceptar el xantatxe colpista retallant les llibertats en lloc de depurar del exèrcit als elements feixistes, aquesta és la realitat, i l'objectiu del "dia de las FFAA" continua sent el mateix: amagar les responsabilitats i l'existeixença de colpistes en tots els estaments militars i demostrar la voluntat d'acceptar tots els seus xantatxes. Amb això no es fa altre cosa que afavorirer les posicions colpistes i per tant noves intentones.

Amb aquest objectiu, disfressat de "acostar el poble a las FAS", els partits obrers majoritaris, PSUC i PSC i les institucions que controlen han cridat a la població a assistir organitzadament al desfile i a expressar la seva solidaritat amb l'exèrcit.

Però es evident que els treballadors no podem anar al desfile a altre cosa que a veure amb por la força militar que un dia pot tornar-se contra nosaltres; evidentment ningú podra exigir el càstig als colpistes, ni posar la senyera al mateix nivell que la "rojigualda", ni exigir que acabi la intervenció militar a Euskadi, ni insinuar que seria convenient un referèndum avans que la UCD i els caps militars decideixin entrar a la OTAN.

El desfile no es un acte popular i ni la curiositat ni la voluntat d'evitar provocacions justifica una assistència que serà utilitzada per refrendar una política contraria als nostres interessos.

Nosaltres volem acostar l'exèrcit a la població, perquè qualsevol exèrcit que no sigui controlat directament i fins l'últim detall per el poble pot, en un o altre moment, tornar-se contra ell: aquest apropiament no consisteix en la simple contemplació, sino en expulsar del comandament i castigar a feixistes i colpistes, els més allunyats de la voluntat popular i també en exigir les llibertats democràtiques pels fills de la població vestits d'uniforme; que els soldats connectin amb el poble en moments de perill en lloc d'esser tancats a les casernes. Drets de sindicació, llibertat d'expressió, reunió i manifestació públiques pels soldats i, per que s'acostin més al poble, que els soldats facin la "mili" en el seu lloc d'origen, aprop de la seva família i dels seus companys i companyes de treball. Aquesta és l'autèntica forma d'apropiar a l'exèrcit als interessos populars i de liquidar el colpisme: exactament el contrari del que fan els parlamentaris.

Per tot això, la LCR fa una crida a la classe treballadora i al poble a NO ASSISTIR ALS ACTES DEL DIA DE LES FORCES ARMADAS, a restar amants i a contrapassar-se a la provocació de les bandes feixistes, esborrant les seves pintades i evitant tota agressió, fets que sens dubte es produiran en ocasió dels actes militars.

Igualment cridem a continuar la lluita per la depuració de colpistes de l'exèrcit i el càstig als culpables del 23 F, la investigació a fons i la depuració de responsabilitats pels fets del 23 M, així com l'exigència de drets pels soldats, en les manifestacions del proper dimarts 2 de juny.

**TOTA LA VERITAT SOBRE DEL 23 M.
CONTRA EL COLPISME
CONTRA L'ENTRADA A LA OTAN
DRETS PELS SOLDATS**

**NO ASSISTIM AL
DESFILE DEL 31 DE MAIG!!
TOTS A LA MANIFESTACIÓ
DEL 2 DE JUNY!!**

Comitè Executiu Nacional de la
Lliga Comunista Revolucionària (IV Internacional)
25-5-81

